

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Apostasia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

spectant, quam ad confessores.

² APPELLARE, causa asserenda moræ, ne contra reum iusta sententia proferatur, non licet, quia hoc est calumniose se tueri, quod non licet. Th. vbi supra, ad tertium.

APOSTASIA.

¹ APOSTASIA nominat temerarium recessum à statu fidei, obedientiæ, religionis, secundum Hostiensem, & secundum glossam in capitulo primo, de apostatis, & est triplex, videlicet fidei, obedientiæ, & religionis. Thomas secunda secundæ, question. 12. a. 1.

² APOSTATAE à fide, quam primū denunciantur excommunicari, per duntipso facto iurisdictionē: ita quod eius subditi sunt liberi à domino eorum, & iuramento fidelitatis, quo tenebantur ex decreto Gregorij, hæc ex sancto Thoma, vbi supra, artic. 2.

³ APOSTATAE à fide, sunt excommunicati: quia tales sunt omnes hæretici ca. 1. de apost. Et quia omnes hæretici sunt excommunicati, de hæret. c. excommunicamus. 1. & 2. ideo & ipsi sunt excommunicati, & consequenter eorum bona sunt confiscata, cap. eum secundum, de hære. libr. 6. Non possunt testari, & breuiter dic sic de alijs excommunicatis, infra excommunicatio. §. 9. Hæresis. §. 2.

⁴ AN licitum sit Christiano habitum infidelium pro aliquo casu assumere, vel eorum fidem verbis, & signis profiteri, vide infra, infidelitas. §. 13. Fides. §. 9.

⁵ APOSTATA ab obedientia est, qui superiori obedire renuit (ut puta) Pape & hoc, vel quia non credit ipsum potestatem habere condendi canones, & talis est hæreticus, & ut hæreticus punitur in c. nulli fas. d. 17. vel non vult obedire ex contemptu, & tunc mortali ter agit, quia contemptus ubiq; dam nabilis. Agit enim contra iustitiam, & grauius punitur, quia deponitur. dist. 4. §. hæc & si legibus. & c. generali. in 6. de electio. Et si est incorrigibilis, traditur curia seculari, & poterit excommunicari. in ca. cum non ab homine.

de iudic. Si autem nō vult obedire ex quadam concupiscentia, tunc miuus est agendum in penis, de quibus in c. nam concupiscentia. & c. 1. de conit.

⁶ ALIA est apostasia à religione. Primo, deponendo habitum religionis temerariē, cum assumptione vitæ secularis, & talis est excommunicatus. in cap. ut periculosa. ne cle. vel mon. in 6. non tamen debet iudicari apostata, siue fugitiuus, & si diu ad longinquā vagetur, nisi postquā sic viuit, quod animum non redeundi se habere ostendit. ff. de re. mili. l. desertor. quod si redierit, recipietur in monasterium, secundum quod in regula continetur. Hoc dico si monasterium regulariter viuit. Quid autem de rebus illius fiat, vide cap. si qua monachorum. 27. q. 1. & cap. si quis rapuerit. 16. q. 6. Cuius debeat esse bona acquisita in apostasia, vide ca. 1. de infan. & lan. & cap. si. §. 7. d. & c. Abbates. 18. question. 2.

⁷ MONACHVS apostata, si nō vult redire, vel habitum resumere, debet capi, & sub graui custodia incarcerationi. c. a nobis. de apost. Quomodo fugitiuus sit requirendus, supra Abbas. §. 12. & infra. Religio. §. 16. & quomodo sunt tales excommunicati, infra Excommunicatio. §. 1.

⁸ CLERICI constituti in sacris, relinquentes habitum, dicuntur apostata. c. tuæ. de apost. & Pan. ibi. Si autē est in ordinibus minoribus, & tenet beneficium ecclesiasticum, dimittendo habitum clericalem, & tonsuram, dicitur apostatare: quia ratione beneficij tenetur habitum & tonsuram portare. c. fin. 50. d. Secus si non tenet beneficium, quia tūc potest habitum dimittere sine apostasia, & etiam peccato mortali. Ut etiam dicit Caiet. ibi. ver. apostasia & Inno. cum Pan. in d. cap. tuæ. Vnde huiusmodi clerici, ex depositione habitus non puniuntur. clem. quoniam. de vit. & hon. clerico. dummodō deferant tonsuram, nihil perdunt Si tamen moneantur primō, secundō, & tertio ab Episcopo, ut deferant habitum, & nolint reassumere, perdule

perdunt priuilegium clericale, secundum Pan. & in c. inaudientia, de sent. excommuni. & bonum est talem motionem facere, ut multa mala vitentur eorum, qui clerici esse volunt, & non viuere clericaliter.

⁹ RELIGIOSI, & clerici in sacris, & in minoribus existentes beneficiati, cogi possunt ad reassumendum habitum, in d. c. tuæ. & in c. si d. 50. Secus si non habent beneficium existentes in minoribus, vel si volunt renunciare beneficio.

¹⁰ RELIGIOSI, & clerici in sacris, non possunt renunciare priuilegio clericali, ut in c. si diligenti, de for. compe. In minoribus vero clerici non possunt renunciare verbo, ut in d. ca. si diligenti, sed facto renunciare possunt, exercendo actum omnino contrarium clericatum, vel in alijs casibus expressis.

¹¹ RELIGIOSVS professus recedens sine licentia prælati sui, & non subiiciens se alterius obedientie propriæ est apostata, quantumque habitum & tonsuram retineat, secundum Inno. in c. fin. de renun. & Pan. in c. si de apost. in fin. Oportet enim ut ingrediat monasterium, si vult vitare apostasiam. Secus autem si intret monasterium latius, quia non erit propriæ apostata, secundum glo. in c. si de apost. & in c. ex parte, de tem. or. vide infra. Religio. §. 16.

¹² MONACHVS in apostasia ordinatus, non poterit exercere actum illius ordinis, Pan. in c. fin. de apost. & in ordine sacro solus Papa dispensabit: in minoribus, Episcopus: & non poterit ad superiores ordines promoueri. Sed hodie quia tales sunt excommunicati, recipiunt ordinem in excommunicatione, & dicendum est, ut habetur in ca. cum illorum, de sentent. excom.

¹³ EPISCOPVS potest dispensare cum clerico, qui existens in sacris, de facto duxit uxorem, ut utatur ordine prius tunc suscepto, & ascendat ad superiores, si sit bene contritus. Sicque ad clericatum redeat. Cum eo vero, de cuius penitentia dubitatur, non po-

test dispensare, nisi ut utatur minoribus, non autem in maioribus, nisi religionem ingrediatur, cap. 1. & 2. qui cle. vel vo.

¹⁴ RELIGIOSI cecidi, & fugiui, reuerti volentes, ut dicit Anto. de Butr. sunt admittendi, imò prælati ad hoc compelluntur, ca. ne religiosi, extra. de regul. & hoc nisi regula contradicat, qua contradicente non sunt habendi pro derelicto, sed sunt alimentandi in locis competentibus, si sine graui scandalo fieri potest, alioquin in alijs domibus religionis id fiat. Loca in quibus poni debent, sunt seruientium, secundum dominum Anto. Et graue scandalum est, quando alij dicunt, se potius exituros, quam cum eis moraturos. In hoc tamen standum credo esse arbitrio boni hominis.

¹⁵ CVI sint bona acquisita per religiosum apostatam, vide Sil. ver. Apostata. §. 11. & Tabu. §. 14. infra, Religio §. 17.

¹⁶ De apostasia infamatus se purgare compellitur, Ab. in d. c. tuæ & ibi, an ad habitus resumptionem compelli debeat, & ordini clericali renunciare possit, & an affligi queat, ut habitum resumat, Ab. in c. a nobis, co. tit.

A Q V A.

¹ A Q V A benedicta, vel sancta, quædam per solum Episcopum, cum vino & cinere fit, ad reconciliationem ecclesiæ pollutæ, sanguinis, vel seminis effusione, ut in ca. aqua, de consec. eccle. vel altar. Alia quæ est ad aspergendum homines, domos, ad expellendos demones, &c. à sacerdotibus benedicuntur cum sale, de conse. dist. 3. cap. aqua. quam diaconus benedicere non potest, ut in d. ca. aqua & c. perle. dist. 25. d. 1. id presbyterum, & omnino die dominico debet benedici ex consuetudine.

² A Q V A M hanc non dicimus esse sacramentum, quia non ordinatur directe ad causandum gratiam, sed ad remouendum prohibens, scilicet contra demoni nequitias, & omnne quod sacramentorum effectum impedire potest, sed est quoddam sacramentale secundum

secundum